

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 2T/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618010014
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Juraj Lukáč
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5618010014.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudcom Mgr. Jurajom Lukáčom na hlavnom pojednávaní dňa 21. 1. 2019 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

D. I. Á. M. B. L. O. H. Á. , nar. XX. XX. XXXX v M., trvale bytom M., N.. G.F. XXXX/X,

u z n á v a s a z a v i n n ú ,

že

po predchádzajúcej dohode s obžalovanou sa dňa 11. 11. 2016 v čase asi 10.00 hod. doposiaľ nezistený páchatel' mužského pohlavia telefonicky skontaktoval s G. Z.Č., pričom predstieral, že je jej vnuk G. a oznámil jej, že sa momentálne nachádza v banke a požiadal ju o požičanie peňažnej sumy, ktorú jej v ten deň do 15.00 hod. vráti, čo však nemal v úmysle a oznámil jej, že po peniaze pošle svoju sekretárku a následne poškodená G. Z. vyšla pred vchod do bytového domu na U. N.. K.. E. Č.. XXXX/XX H. M. G., kde po asi 5 min. k nej pristúpila obžalovaná D. I., ktorá jej povedala, že prišla po peniaze pre G., ktorý čaká v banke, následne jej dala do ruky telefón, z ktorého sa ozval mužský hlas, predstavil sa ako vnuk G., pričom ju požiadal, aby peniaze odovzdala jeho sekretárke a G.A. Z. v domnení, že ide o sekretárku jej vnuka G., D. I. odovzdala peňažnú sumu vo výške 1.500,- eur, čím G. Z. spôsobila škodu v tejto výške,

t e d a

spoločným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku malú škodu,
č í m s p á c h a l a

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchatel'stve podľa § 20 Tr. zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 1, § 38 ods. 4 (§ 37 písm. m/) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd z a r a d' u j e obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd u k l a d á obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej G. Z., nar. XX. X. XXXX v T., bytom M. G., U. N.. K.. E. XXXX/XX, škodu vo výške 1.500,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal obžalobu na D. I. stíhanú za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Súd vykonal hlavné pojednávanie dňa 21. 1. 2019 v neprítomnosti obžalovanej, všetky zákonom ustanovené podmienky vyplývajúce z ust. § 252 Trestného poriadku boli splnené. Obžaloba bola obžalovanej riadne doručená, predvolanie na hlavné pojednávanie bolo obžalovanej riadne a včas doručené. Obžalovaná mala možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní, boli dodržané ustanovenia o skrátrenom vyšetrowaní, obžalovaná bola upozornená na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie skráteneho vyšetrowania a rovnako bola upozornená na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti. Súčasne bola splnená materiálna podmienka, v zmysle ktorej je prejednávánú vec možné spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovanej. Zároveň nejde o žiadny prípad predpokladaný v ustanovení § 252 ods. 3 Trestného poriadku, pri ktorom nie je možné vykonať hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovanej.

Dňa 20. 1. 2019, t. j. deň pred hlavným pojednávaním, bolo doručené súdu faxové podanie, na konci ktorého je uvedený podpis D. I.. Z jeho obsahu vyplýva, že menovaná sa zo zdravotných dôvodov nemôže zúčastniť hlavného pojednávania, pretože kvôli akútnym bolestiam chrbtice má predpísaný kľud na lôžku a pokojový režim. Hlavného pojednávania sa chce zúčastniť a chce byť prítomná pri všetkých dôkazoch, hlavne pri výpovedi poškodenej, keďže ona sa skutku nedopustila. Z uvedených dôvodov požiadala o odročenie hlavného pojednávania. K uvedenej žiadosti bola pripojená lekárska správa týkajúca sa zdravotného stavu obžalovanej, vystavená dňa 18. 1. 2019 G.. D. R.. Zo správy vyplýva, že menovaná bola vyšetrená na neurologickej ambulancii Leteckej vojenskej nemocnice v Košiciach dňa 13. 11. 2018 pre bolesti v šiji s vyžarovaním do hlavy a trpnutie prstov rúk. Lekár jej odporučil 10 - 14 dní kľud na lôžku, antalgickú polohu, pokojový režim.

Súd nevyhovel žiadosti obžalovanej o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov, keďže ju nepovažoval za dôvodnú. Obžalovaná bola poučená v predvolaní na hlavné pojednávanie, za akých podmienok má ospravedlniť neúčast' zo zdravotných dôvodov. Spolu so žiadosťou nepredložila vyjadrenie ošetrojúceho lekára v zmysle § 120 ods. 2 Tr. poriadku o tom, že jej jej zdravotný stav neumožňuje účasť na hlavnom pojednávaní bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva šírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Obžalovanou predložené lekárske potvrdenie je neúplné a nespĺňa náležitosti uvedené v § 120 ods. 2 Tr. poriadku. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd nemal preukázané, že zdravotný stav obžalovanej jej neumožňoval zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní. Uvedeným postupom nebolo porušené právo obžalovanej osobne byť prítomná a vypočutá na hlavnom pojednávaní, pretože súd jej umožnil realizovať jej procesné oprávnenia v konaní. Súd nemal preukázanú existenciu prekážok objektívneho charakteru, ktoré znemožnili obžalovanej zúčastniť sa hlavného pojednávania a byť vypočutá. Nepredložením relevantného lekárskeho potvrdenia obžalovaná nepreukázala, že jej zdravotný stav nedovoľuje zúčastniť sa hlavného pojednávania v zmysle ust. § 120 ods. 2 Tr. poriadku. Súd pripomína, že ide o opakovanú riadne neospravedlnenú neúčast' obžalovanej zo zdravotných dôvodov. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že v prejednávanej veci bolo nariadené hlavné pojednávanie na deň 22. 10. 2018, ktorého sa obžalovaná taktiež nezúčastnila. Súdu predložila obsahovo rovnakú lekársku správu ako vo vzťahu k hlavnému pojednávaniu nariadeného na deň 21. 1. 2019 bez predloženia vyjadrenia ošetrojúceho lekára v zmysle § 120 ods. 2 Tr. poriadku. Vyššie uvedené konanie súd vyhodnotil ako účelové a obštrukčné s cieľom predĺžovať trestné konanie. Z dôvodovej správy vzťahujúcej sa k novele prijatej zákonom č. 262/2011 Z. z. vyplýva, že z praxe vyplynula potreba upraviť podmienky ospravedlnenej účasti obvineného na úkone orgánu činného v trestnom konaní a súdu, na ktoré bol obžalovaný predvolaný, preto sa do zákona (Tr. poriadku) doplnila povinnosť obvineného predložiť vyjadrenie lekára, či je schopný bez ohrozenia života alebo zhoršenia zdravotného stavu zúčastniť sa úkonov, na ktoré je predvolaný. Záver súdu o tom, že obžalovaná riadne neospravedlnila svoju neúčast' na hlavnom pojednávaní zo zdravotných dôvodov

korešponduje aj rozhodovacej činnosti súdov vyššieho stupňa (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/60/2016 zo dňa 20. 9. 2016, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Tdo/81/2014 zo dňa 28. 1. 2015). Neuniklo pozornosti súdu, že lekárska správa týkajúca sa zdravotného stavu obžalovanej vystavená dňa 18. 1. 2019 je obsahovo totožná s lekárskou správou vystavenou dňa 18. 10. 2018 tým istým lekárom s tým, že podľa lekárskej spravy vystavenej zo dňa 18. 1. 2019 obžalovaná bola naposledy vyšetrená na neurologickej ambulancii dňa 13. 11. 2018. Je teda zrejme, že uvedená správa ani nepreukazuje aktuálny zdravotný stav obžalovanej.

Z dôvodu vykonania hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovanej bola na návrh prokurátorky prečítaná zápisnica o výpovedi obžalovanej z prípravného konania, kedy uviedla, že uvedený skutok nespáchala, žiadny trestný čin neurobila, voči uzneseniu o vznesení obvinenia podala sťažnosť. Nevedela uviesť, kto to urobil. Dňa 11. 11. 2016 nebola v Liptovskom Mikuláši, bola doma s dvomi deťmi, o ktoré sa stará, preto požiadala, aby jej vyšetrovateľ ukázal kamerové záznamy, ktoré by potvrdili, že to nebola ona, keďže v mesiaci november 2016 bola v Lučenci. Asi má doma fotografie, ktoré by preukázali, že v deň, kedy malo dôjsť k trestnému činu, za ktorý jej bolo vznesené obvinenie, bola v Lučenci. Naposledy bola v Liptovskom Mikuláši v roku 2017, mesiac uviesť nevedela, kedy tam mala súd kvôli krádeži, ku ktorej sa aj priznala a za čo dostala podmienku. Tá krádež bola asi pred 4 rokmi. V roku 2016 v Liptovskom Mikuláši nebola. Pani, ktorú mali podviesť, nepozná. Obžalovaná od žiadnej osoby nikdy neprevzala sumu 1.500,- eur. Osobu G. Z. Q. M. G. nepozná, nikomu, ani tej pani, sa nepredstavila, že je sekretárka jej vnuka, ktorého nepozná. Rovnako nepozná ani osobu, ktorá sa predstavila ako vnuk poškodenej.

Svedkyňa - poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že v inkriminovaný deň jej od rána zvonil telefón. Stále volal nejaký chlap, ktorý sa predstavil ako vnuk G., s tým, že potrebuje peniaze. Povedal jej, že jej to vráti do 15.00 hod. Poškodená mu vravela, nech príde na obed zobrať si peniaze. On povedal, že nemôže. Stále jej potom volal a volal. Potom jej povedal, nech dá peniaze slečne čo príde s tým, že je to jeho sekretárka. Poškodená povedala, aby prišiel on, na čo reagoval, že on je v banke. Tak dala tej slečne vo vchode v bytovke peniaze 1.500,- eur. Tú pani, ktorej dala peniaze, nikdy predtým nevidela. Na fotkách, ktoré jej predložili policajti, ju poznala, len na fotkách mala stiahnuté vlasy a vtedy, keď jej dala peniaze, mala drdol. Mohla mať 25 - 30 rokov. Dcéra poškodenej sa rozprávala s jej vnukom, ktorý býva v Košiciach a on jej povedal, že o ničom nevie. Poškodená mu predtým nikdy nepožičiavala peniaze. Na otázku, za aký čas prišla sekretárka po telefonáte s pánom, uviedla, že on stále volal kým aj ona prišla. Ona jej povedala, že G. nemôže prísť, lebo je v banke. Ona ho mala stále na linke, na uchu. Povedala jej, aby sa pozrela, že stále volá a tu ho má.

Svedkyňa U.N. F. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v ten deň, keď sa to stalo, nepamätá si presný dátum, jej volala mama do práce a povedala jej, že dala nejakej pani 1.500,- eur pre synovca, pre auto alebo niečo podobné. Jej to nešlo do hlavy, lebo on by určite volal najskôr svedkyňi. Tak mu svedkyňa volala, s tým, že on o ničom nevedel. Pokúšala sa mame vysvetliť, že to asi nebol dobrý ťah, lebo asi ju niekto oklamal. Jej mama sa jej aj pokúšala dovolať, ale ten pán jej stále držal linku, aby nemohla volať. Potom zavolała políciu. Policajti hneď prišli, ešte tam svedkyňa ani nebola. Dotýčný stále prevráňal, aj keď tam boli policajti. Asi chcel ďalšie peniaze.

Dňa 18. 1. 2017 bola vykonaná rekognícia, v ktorej ako opoznávajúca osoba vystupovala svedkyňa - poškodená. Zo zápisnice o vykonaní uvedeného procesného úkonu vyplýva, že svedkyňa - poškodená jednoznačne neoznačila žiadnu osobu na predložených fotografiách, ktorej odovzdala finančnú hotovosť vo výške 1.500,- eur. Na predložených fotografiách sa nenachádzala fotografia obžalovanej.

Dňa 13. 4. 2017 bola vykonaná rekognícia za účasti opoznávajúcej osoby - svedkyne - poškodenej. Svedkyňa - poškodenej boli predložené fotoalbumy č. 1, č. 2, pričom v každom z nich sa nachádzali fotografie 6 osôb. Na obidvoch fotoalbumoch svedkyňa - poškodená označila obžalovanú ako osobu, ktorej odovzdala finančnú hotovosť v sume 1.500,- eur.

Podľa správy všeobecného lekára pre dospelých G.. C. L. obžalovaná navštívila jeho ambulanciu v roku 2016, a to v dňoch 24. 10., 1.11. a v decembri (presný dátum nie je čitateľný).

Podľa správy lekára neurologickej ambulancie v Lučenci G.. Š. V. obžalovaná dňa 11. 11. 2016 nebola podľa ich záznamu vyšetrená a liečená v ich ambulancii. Podľa výpisu zo zdravotnej dokumentácie

vyhotoveného G.. Š. V., neurológom, obžalovaná bola ošetrovaná na neurologickej ambulancii v novembri 2016, a to v dňoch 4. 11., 7. 11., 8. 11. a najbližšie 21. 11.

Podľa správy psychiatricky G.. B. G. obžalovaná je v sporadickej starostlivosti psychiatra od roku 2011. Je matkou dvoch detí. Verifikované somatické ťažkosti a úmrtie otca sýtia potenciú anxiózne depresívnu symptomatiku. Užíva nepretržite antidepresíva a anxiolytiká. Z psychiatrického hľadiska manifestujúce stresogénne momenty poukazujú na dekompenzáciu psychického stavu v zmysle zvýraznenia úzkosti a depresívnej symptomatiky. Správa je vystavená dňa 2. 8. 2017.

Podľa správy o povesti obžalovaná je prihlásená k trvalému pobytu na adrese M., Z. N.. G.F. XXXX/X. Je slobodná a má dve maloleté deti. Bližšie hodnotená nie je.

V registri priestupkov nemá obžalovaná žiadny záznam.

V registri trestov má obžalovaná tri záznamy. Naposledy bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/90/2015 zo dňa 27. 2. 2017, právoplatným dňa 15. 3. 2017 za zločin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na spoločný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého bol podmienene odložený so súčasným uložením probačného dohľadu nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe vo výmere 5 rokov. Z dôvodu uloženia spoločného trestu bol zrušený výrok o vine a treste rozsudku Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/8/2014 zo dňa 14. 8. 2014, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Z dôvodu uloženia súhrnného trestu bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 2T/271/2012 zo dňa 14. 3. 2013. Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 14. 8. 2014 sp. zn. 3T/8/2014, právoplatným toho istého dňa, bola obžalovaná odsúdená za zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona na súhrnný podmienenečný trest odňatia slobody 3 roky so skúšobnou dobou vo výmere 4 roky do 14. 3. 2017.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, sa stal, má znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a z vykonaných dôkazov mal súd taktiež preukázať, že prejednáváný skutok spáchala obžalovaná.

Hoci obžalovaná popiera spáchanie skutku, zo spáchania skutku je usvedčovaná predovšetkým svedeckou výpoveďou poškodenej G. Z., ako aj zápisnicou o rekognícii. Na základe vykonaného dokazovania a to výpovede svedkyne - poškodenej mal súd preukázať, že bližšie nezistená osoba mužského pohlavia ju v inkriminovaný deň telefonicky oslovila, pričom predstavil sa jej ako vnuk G. a požiadal ju o poskytnutie peňažných prostriedkov, ktoré jej vráti toho istého dňa. Podľa výpovede poškodenej uvedená osoba sa nemohla osobne dostaviť pre peniaze z dôvodu, že je v banke a preto po peniaze pošle svoju sekretárku. Z výpovede poškodenej tiež vyplýva, že peňažné prostriedky 1.500,- eur odovzdala slečne, ktorá jej oznámila, že G. nemôže prísť, lebo je v banke a osobu mužského pohlavia jej dala k telefónu. Rekogníciou mal súd preukázať, že poškodená pri tomto úkone označila jednoznačne obžalovanú ako osobu, ktorej odovzdala v inkriminovaný deň 1.500,- eur. Z výpovede svedkyne U.N. F. vyplýva, že v deň spáchania skutku kontaktovala vnuka poškodenej, ktorý potvrdil, že žiadne peniaze od poškodenej nežiadal.

Súd sa nestotožnil s tvrdením strany obžalovanej o nezákonnosti dôkazu a to rekognície, pri ktorej poškodená opoznala obžalovanú. Uvedený procesný úkon bol vykonaný v súlade s ust. § 126 Trestného poriadku. Z obsahu vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že poškodená najskôr opísala osobu, ktorej odovzdala peňažné prostriedky a až následne bola vykonaná rekognícia, pri ktorej (v poradí druhej) označila obžalovanú ako osobu, ktorej odovzdala peňažné prostriedky. Rovnako bola dodržaná požiadavka, aby rekognícia bola vykonaná medzi osobami podobného zovňajšku. Hoci zákon preferuje vykonanie rekognície in natura, možno ju vykonať aj podľa fotografií, čo je prípad prejednávanej veci. Poškodená uviedla, že osoba, ktorej odovzdala peniaze mala čierne vlasy a do tváre bola biela. Z fotografií všetkých 6 osôb, ktoré boli predmetom rekognície je zrejmé, že väčšina z nich má tmavé vlasy, tvár je bielej farby. Zovňajšok osoby je charakterizovaný viacerými prvkami (tvár, nos, oči). Po vyhodnotení všetkých fotografií súd dospel k záveru, že bola dodržaná požiadavka podobného zovňajšku, ktorou sa zabezpečilo, aby opoznávaná osoba stotožnila opoznávanú osobu podľa toho, ako ju skutočne vnímala a aby bola schopná ju odlišiť od osôb podobného vzhľadu.

Hoci sa v trestnom konaní nepodarilo stotožniť osobu mužského pohlavia, ktorá kontaktovala poškodenú a predstierala, že je jej vnuk za účelom získania peňazí, niet pochyb o tom, že obžalovaná musela konať po predchádzajúcej dohode s nezistenou osobou mužského pohlavia, keďže pri osobnom kontakte s poškodenou komunikovala o tých istých okolnostiach ako neidentifikovaná osoba mužského pohlavia pri telefonickom kontakte s poškodenou. Obžalovaná si musela byť vedomá skutočnosti, že peniaze, ktoré získala od poškodenej, nie sú určené pre jej vnuka, ktorého podľa svojej výpovede ani nepozná. Aj pri osobnom kontakte predstierala a ubezpečovala poškodenú, že telefonuje s vnukom a práve týmto spôsobom vylákala od poškodenej peňažné prostriedky. Obžalovaná vyššie opísaným konaním (predstieraním, že je osobou oprávnenou prevziať peniaze pre vnuka poškodenej) uviedla do omylu poškodenú a to v úmysle seba obohatiť, keďže vylákala od poškodenej peňažné prostriedky.

Obhajoba obžalovanej, že sa v inkriminovaný deň nenachádzala v Liptovskom Mikuláši, je tak vyvrátená výpoveďou poškodenej a vykonanou rekogníciou. Ani listinné dôkazy predložené obžalovanou nepreukazujú, že dňa 11. 11. 2016 jej bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v ambulancii nachádzajúcej sa v blízkosti miesta jej trvalého bydliska.

Obžalovaná konala v priamom úmysle, pretože vyššie uvedeným spôsobom chcela porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana vlastníckeho práva.

Z vyššie uvedených skutkových zistení tak vyplýva, že vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby spáchala obžalovaná. Z týchto dôkazov potom možno vyvodiť len jediný záver o tom, že skutok spáchala obžalovaná a vylúčiť tým možnosť prijatia iného záveru.

Postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku súd odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedkov C. I., C. I., G. I., U. I. a U. E.. Okolnosť, ktorá má byť preukázaná navrhnutými dôkazmi, je možné zistiť už z vykonaných dôkazov. Rekogníciou v spojení s výpoveďou poškodenej mal súd preukázané, že obžalovaná sa nachádzala v Liptovskom Mikuláš v inkriminovanom čase, čím je vylúčené, aby sa v tom istom čase nachádzala na inom mieste. Pre úplnosť súd uvádza, že obžalovaná sa v iný čas z inkriminovaného dňa mohla nachádzať v mieste svojho trvalého bydliska, avšak s odstupom času primeraným vzdialenosti medzi Liptovským Mikulášom a Lučencom.

Prejednávaným skutkom obžalovaná spôsobila malú škodu (1.500,- eur).

Z vyššie uvedených dôvodov súd uznal obžalovanú vinnou zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd nezistili u obžalovanej žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Bola zistená jedna priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, t. j. obžalovaná pred spáchaním prejednávaného skutku bola právoplatne odsúdená za inú trestnú činnosť. Z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností sa dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu na 8 mesiacov. Počet záznamov v registri trestov nasvedčuje tomu, že obžalovaná má sklony k protiprávnemu konaniu, a to predovšetkým majetkového charakteru, keď doposiaľ bola právoplatne odsúdená za trestnú činnosť krádeže. Obžalovaná sa prejednávaného skutku dopustila v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za majetkovú trestnú činnosť (trestná vec Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/8/2014). Je teda zrejmé, že podmienené odsúdenie nemalo dostatočný výchovný účinok na osobu obžalovanej a nevedlo k jej náprave. Z vyššie uvedených dôvodov len nepodmienečný trest odňatia slobody je nevyhnutný na naplnenie účelu trestu, a to tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Nemôže tiež zostať bez povšimnutia aj spôsobený následok, a to majetková ujma na strane poškodenej. Je nepochybné, že vzhľadom na vek poškodenej ide o osobu vyššieho veku (hoci sa nepreukázala vedomosť obžalovanej o veku poškodenej), vylákané peňažné prostriedky sú spravidla celoživotnými úsporami ľudí na dôchodku a ich strata má za následok výrazné sťaženie ich

ďalšieho života v sociálnej oblasti. Súd ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody na zvýšenej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby s prihliadnutím aj na pomery obžalovanej, ktorá poskytuje osobnú starostlivosť o dve maloleté deti. Je zrejmé, že obžalovaná spáchala prejednávany skutok po právoplatnosti rozsudku v trestnej veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 3T/8/2014 a pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/90/2015. Podľa súdnej praxe, ak bol páchatelovi uložený súhrnný trest a neskôr bol ďalším rozsudkom uznaný vinným trestným činom spáchaným po vyhlásení prvého rozsudku a pred vyhlásením rozsudku, ktorým mu bol uložený súhrnný trest, nejde v prípade posledného odsúdenia o súbeh trestných činov, ktorý je nevyhnutným predpokladom uloženia súhrnného trestu, ale o recidívu, preto je potrebné uložiť samostatný trest. Súbeh by bol len v prípade, ak by už prvým odsudzujúcim rozsudkom bolo možné páchatelovi uložiť trest aj za trestný čin, ktorý vyšiel najavo neskôr (R34/1965). S poukazom na uvedené skutočnosti nejde v prípade prejednávaneho skutku o súbeh trestnej činnosti a z tohto dôvodu súd uložil obžalovanej samostatný trest, pretože neboli splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu v zmysle § 42 Trestného zákona.

Súd zaradil obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávaneho skutku nebola vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin.

Súd uložil obžalovanej povinnosť nahradiť škodu poškodenej vo výške 1.500,- eur, ktorá predstavuje majetkovú ujmu poškodenej spôsobenú konaním obžalovanej (vylákané peňažné prostriedky). Poškodená si uplatnila nárok na náhradu škody riadne a včas.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.

Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.